

سردشت، اولین شهر قربانی مواد شیمیایی در جهان

روزی تلخ که بابوی خردل وسیر درخاطرها ماند

■احمد محمدتبریزی یکی از تلخ‌ترین و جانکاه‌ترین رویدادها در دفاع مقدس، حمله شیمیایی ار تش بعث به شهر مرزی سردشت بود. شهری کوچک با مردمانی آرام که به ناگاه در گیر بمباران شیمیایی هواپیماهای عراقی شد و در آسمان شهر هوا برای تنفس کم آمد.بمباران شیمیایی شهر مرزی سردشت فجیع‌ترین تهاجم شیمیایی بود که آثار ومشکلات منفی

بسیاری به وجود آورد.این واقعه زمانی اتفاق افتاد که دانش بشری نه تنها در ایران بلکه در کل جهان برای مداوا و معالجه مصدومین شیمیایی از تجربه چندانی برخوردار نبود و حتی در بیمارستان‌های شهرهای بزرگ ایران از جمله تهران، پزشکان نمی‌دانستند با این مصدومین چگونه رفتار کنند تا ذره‌ای از درد و رنج آنها بکاهند. اهمیت این موضوع زمانی آشکار می‌شود

که بدایتیم سردشت اولین شهر مسکونی قربانی مवाद شیمیایی در جهان است. به گزارش «جوان» مردم سردشت که به واسطه

نزدیکی‌شان به مرز، آثار و تبعات جنگ را بیشتر از شهرهای دیگر احساس می‌کردند فکر نمی‌کردند هواپیماهای عراقی به پرواز درآمده در ساعت چهار و نیم بعدازظهر هفتم تیر سال ۱۳۶۶، هفت بمب خردل را در سلوغ‌ترین نقاط شهر بیندازند.اما بمباران عصر آن روز، مانند

آسمانی شد. در نامه‌اش نوشته بود من برای ایام عید هم نمی‌توانم به خانه بازگردم، چرا که اگر بیایم دداش ابوالقاسم از من می‌خواهد بماتم تا خودش راهی شود. برای همین نمی‌توانم بیایم. بهرام زیاده‌به مرخصی نمی‌آمد که ماندگار نشود.

۴۰ روز از آخرین وعده دیدارمان می‌گذشت، آن قدر ماند تا شهید شد. **■تشییع پیکرش در خواب** بعد از عملیات فتح‌المبین از بهرام بی‌اطلاع بودیم. برای پیگیری وضعیتش تنهایی به تهران رفتم تا از همرزمانش در گردان حبیب